

Dosarul nr. 2ra-1711/22
2-20022819-01-2ra-07122022

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud. S. Suvac
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud. N. Budăi, D. Băbălău, I. Dutca

ÎNCHEIERE

1 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitat „Chișinău-Gaz” împotriva lui Sergiu Raducan cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 29 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 17 februarie 2020, SRL „Chișinău-Gaz” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Sergiu Raducan, solicitând încasarea sumei de 23 316,99 de lei cu titlu de prejudiciu material și compensarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 699,51 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că la 9 octombrie 2018, în urma executării lucrărilor de terasament pentru trasarea unui canal de drenaj la adresa mun. Chișinău, com. Băcioi, satul Frumușica, str. Lozioară, de către Sergiu Raducan, cu căușul excavatorului de model ATLAS, n/î TAG - 065, a fost deteriorată conducta subterană de gaze naturale, din polietilenă, de presiune medie, cu D-50 mm. 3.

În calitate de unitate de distribuție autorizată teritorial, SRL „Chișinău-Gaz” a îndeplinit toate lucrările necesare în vederea restabilirii gazoductului și reinițierii furnizării gazelor naturale.

A menționat că la momentul deteriorării gazoductului, Sergiu Raducan, în explicația sa scrisă și-a recunoscut vina și a comunicat că, sub conducerea sa, cu excavatorul de model ATLAS, n/î TAG - 065, efectua lucrări de terasament a unui canal de drenaj, în rezultatul cărora, cu căușul a deteriorat gazoductul subteran de presiune medie, cu diametru D-50 mm. Lucrările au fost efectuate fără a fi coordonate cu SRL „Chișinău-Gaz”.

SRL „Chișinău-Gaz” nu a emis permis de lucru pentru efectuarea lucrărilor de terasament la adresa menționată, motiv pentru care, lucrările urmează a fi catalogate drept ilegale, fiind întreprinse cu încălcarea flagrantă a legislației.

Pârâțul Sergiu Raducan a fost informat despre necesitatea reparării prejudiciului în sumă de 23 316,99 lei, prin scrisoarea nr.1879 din 2 noiembrie 2018 și prin scrisoarea nr.2067 din 26 decembrie 2019, însă acesta nu au fost întreprinse acțiuni întru repararea prejudiciului.

Prin hotărârea din 30 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Chișinău-Gaz” împotriva lui Sergiu Răducanu cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

La 22 decembrie 2021, SRL „Chișinău-Gaz”, a declarat apel solicitând casarea hotărârii, rejudecarea cauzei și emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 29 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de SRL „Chișinău-Gaz” și s-a menținut hotărârea din 30 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei emise, Colegiul instanței de apel a concluzionat că este întemeiată și legală soluția instanței de judecată. În acest context, a reținut că valorificarea dreptului privind compensarea prejudiciului poate fi realizată doar de către proprietarul bunului deteriorat, la actele cauzei nefiind prezentate careva probe care ar confirma că, conducta subterană de gaze naturale care a fost deteriorată ar aparține reclamantei/apelantei SRL „Chișinău-Gaz”. Or, din conținutul suportului probator anexat la dosar, se constată cu certitudine că, proprietar al rețelei de gaze este ÎM „Direcția Construcții Capitale” și nu SRL „Chișinău-Gaz”, iar deținerea calității de unitate de distribuție autorizată teritorial, nu justifică compensarea în beneficiul ultimei a pretensei sume cu titlu de prejudiciu suportat pentru restabilirea gazoductului în mărime de 23 316,99 lei, pentru deteriorarea unui bun ce nu îi aparține cu drept de proprietate.

La 25 noiembrie 2022, SRL „Chișinău-Gaz” a declarat recurs împotriva deciziei din 29 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat că decizia este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată în baza temeiurilor de recurs prevăzute de art. 432 alin. (2) lit. c) și (3) lit. d) din Codul de procedură civilă.

A reiterat că, solicitarea prejudiciului de către SRL „Chișinău-Gaz”, în speța data nu se referă la un prejudiciu fața de proprietatea sa, după cum este menționat de către instanța de judecată, dar indică la un prejudiciu material sub formă de cheltuieli pe care le-a suportat în urma restabilirii gazoductului ca efect al consecințelor situației de avarie, comise de către Răducan Sergiu, întru asigurarea stabilității, fiabilității, securității și a eficienței funcționării sistemului de gaze naturale, obligație prevăzută în actele normative care reglementează domeniul de activitate, inclusiv și prevederile art. 46 aii. (6) al Legii cu privire la gazele naturale nr. 108 din 27 mai 2016, prin care este menționat că, operatorul sistemului de distribuție îndeplinește și alte funcții și obligații în condițiile stabilite în prezenta lege și în actele normative de reglementare aprobate de Agenție (ANRE), cu respectarea principiilor asigurării stabilității, fiabilității, securității și a eficienței funcționării sistemului de gaze naturale.

La fel prin decizia sa, instanța de apel a lăsat fără abordare poziția apelantului privind catalogarea prejudiciului material solicitat, drept o valorificare bănească a

cheltuielilor suportate pentru repararea prejudiciului și nicidecum o atentare la dreptul de proprietate asupra acestui bun material, ceea ce la fel constituie o derogare de la normele procesuale.

La fel, a invocate că nici până în prezent proprietarul gazoductului și anume Direcția Construcții Capitale a Primăriei mun. Chișinău nu a fost înștiințată și nu cunoaște de speța în referință și despre faptul că prin deciziile adoptate persistă riscul de a fi aduse lezări drepturilor și intereselor ocrotite de lege.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că, copia deciziei integrale a instanței de apel a fost comunicată recurentei la 1 noiembrie 2022, prin intermediul poștei electronice (f.d.114). Iar recursul a fost depus la 25 noiembrie 2022, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Copia cererii de recurs a fost expediată intimatului la 7 decembrie 2022. Însă până la data examinării admisibilității recursului declarat, referința nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de SRL „Chișinău-Gaz”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh